

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

19. Dies Decemb. Dignus planè est morte, qui tibi recusat vivere. Bernard.
super Cant.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

volare, non potero te amare? En Christe; quia tu es Dominus cæli, & terræ, totius cæli, & terræ stipatus amoribus: Tibi procumbo, quidquid hîc, vel illic immortalium flammarum collucet, illud totum tibi repræsentor; ut amoris mei suppleant defectum. Illic in regione Veritatis gaudebo, videns in te uno, omne verum.

Est pro ventre merum; pro mente, & pectore verum.

19. DIES DECEMB.

Dignus planè est morte, qui tibi recusat vivere. *Bernard. super Cant.*

Christus I.
est vita.

Cui potius oportet vivere, quàm ei, cui omnia vivunt? in quo vivimus, movemur, & sumus? qui est Auctor omnis vitæ; qui est vita vitæ nostræ, qui sibi viventibus promittit vitam æternam? An non dignissimus morte, & quidem æternâ, & in eâ pœnis sempiternis, qui recusat ei vivere; ex quo, per quem, & in quo est omnis vita? Vivere Christo; est mori mundo: mori mundo, est nihil sapere eorum, quæ sunt mundi. Sicut cadaver; si induatur purpurâ, & bysso, & non erigit civitas; si ab omnibus, ut Dominus omnium, pronocapite honoretur; varii proceres, eum ut Regem omni prosequantur cultu, non inflatur fastu: illi apponantur selectissima fercula, suavissima bellaria, generosum massicum; nullum prodit famis indicium, edendi desiderium; omnia ei, quæ experant omnes, offerantur; ita se gerit, ac si nihil offerret; caret omnia motu, & sensu. Si talem te exhibeas circa bona mundi; mortuus es mundo: & sic mori-

mundo, est vivere Christo. Potestnè fingi beator
vita; quàm ejus, qui potest verè sine fūco dicere cum
Paulo: *Viva ego, iam non ego; vivit verò in me Chri-
stus?*

II. Quid jucundiùs; quàm vivere ei, qui Immen-
sitatis suæ circulo infinito continet omnem beatita-
tem? cujus Potentiæ, nihil est arduum; sapientiæ, ni-
hil obicūrum; Majestati, nihil non subditum; Feli-
citati, nullum non gaudium illigatum. Cujus tota
vita in amoribus Divinis decurrat; ita ut ipsum ejus
vivere, nihil sit, nisi Christum diligere. Ut ipsæ
quas trahit, auræ, sint anhelitus amoris: ut omnes
cordis reciprocationes, omnes arteriarum pulsus,
omnes discursus spirituum, Christo dedificentur,
tamquam nobiles impetus amoris; ut Christo cor
se agitet, ei pulmo respiret; ei jecur sanguinem co-
quat; ei sanguis in venas diffluat; ei venæ micent;
ei ossa durentur, ei nervi se tendant; ei spiritus dis-
cursent; ei calor vitalis æstuet; ei medullæ pingue-
cant: Christo denique soli nutriatur, vegetetur,
crescat, sentiat, cogitet, velit, vivat, moriatur. Ut vi-
vas Christo, debes sic aspirare ad ejus amorem, sicut
corpus assiduè ducit anhelitum, auramque trahit.
Nam si corpus affluxu aëris; anima vivit influxu A-
moris. Tametsi, ut amor ergà summum Bonum sit
& ipse summus, debet cum aliquo discrimine amu-
lari anhelitum corporis: corpus aërem, quem ad
se attrahit, mox velut inutilem rejicit; & pulmonem
respirandi officinam, perpetuâ vicissitudine clau-
dens, referansque, quantum auræ hausit, tantun-
dem remittit. Non cadat hoc in animum tuum; ut
Christi amorem, quem semel admisit, remittat; nam

quo momento hoc faceret, à morte occuparetur; unica enim Animi vita, est Christum amare. Amoris in corde corruptio, est mortis in Anima generatio; illo fugiente, hæc accedit.

III. Imitare Davidem dicentem: (a) *Os meum aperui, & attraxi spiritum*, nec de illo remisso verbum adjungit. Sic cor tuum attrahat spiritum Amoris Divini; nec unquam illum remittat. Amor, tanquam spiraculum vitæ est; quod Deus homini à se formato de limo terræ spiravit in faciem; & reddi non potest, quin mors sequatur. Amor, est tanquam Spiritus sanctus; imò, est ipse Spiritus sanctus, quem Christus insufflando, Apostolis dedit; & utique voluit, ut repulsus ad se rediret. Anima igitur Christum, non respirando; sed continenti tractu spirando Amorem. Amor ejus in corde tuo exundet, atque exæstuet tanquam mare; sed non, ut tanquam mare refluat, & retrò vertat. Motus perpetuus, cujus inventio adhuc humana ingenia fatigat; in Amore tuo erga Christum emineat. Ignis amoris tui in Christo amando accensus nunquam dicat, Sufficit. Non sit Amor tuus, ut Sol; qui ad arduam septentrionis plagam enixus, cursum convertit, & iter versus depressum mundi polum relegit. Nullum sit amoris tui solstitium, nulla conversio; ascendat semper, sine standi mora, sine damno relapsus, symbolumque suum habeat, Plus ultra. Modus amandi Christum, sit sine modo. Et quomodò, ô Christe! amor meus, Divinitatem tuam ingressus, posset habere limites, cum ad nullum appellere terminum possit: immenso igitur perfectionum tuarum campo se perdit;

(a) *Psal. 118.*

decemb.

Tessera.

1019

& metâ destitutus non sistit nec resilit; sed demum finitus, in spatio infinito evanescit: & quo vergat, nescit. Non offendit in Te terminum, undè se reflectat; sed nec varietatem aliquam, per quam à rectitudine ardoris sui infractus feratur. Solis radius il-lapsus aëri, quanquam per illum se penetrat; quia ta-men à puro æthere intensius elementum incidit, à recto suo tramite aliquantum inclinatus desciscit. At amor meus, per simplicissimam naturam tuam pro-gressus, omnesque perfectiones infinitas offendens; nullam causam nanciscitur, ob quam flammæ suæ in Te amando lapsum etiam modicè inclinet. Itaque modus, & motus amoris mei sit unica tua volun-tas: solumque velim, quod tu ames; solùm amem, quod tu velis.

Quod cupis, ipse volo; quod non cupis, hoc quoq; nolo.

20. DIES DECEMB.

Illa est vita hominum, ubi est lumen verum, quod illuminat omnem hominem. *S. Augustinus an-notat. in Job c. 10.*

Christus, I.
est lux
mundi.

Sic se habet Deus erga genus hu-manum, & Christum: sicut oculus erga objectum suum, quod est, co-lores, & lux; sine luce omnes colo-res sunt inaspectabiles. Tollatur fons omnis lucis, Sol; & hortis venustas, nemoribus viror, cāpis amœ-nitas, palatiis splendor, mundo sua forma perit. Lux gemmis, lux floribus pulchritudinem præstat: à luce smaragdus, & amaranthus virent; adamas, & narcis-sus albet; hyacinthus, & crocus flavescent; pyropus, & rosa purpurascunt. Sic Christus, lux mundi, facit,

ut